

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: **F. H. A.**
státní příslušnost L. s.
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Moravské nám. 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2025, č. j. MV-188012-7/OAM-2024,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti prvostupňovému

rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 28. 4. 2025, č. j. CPR-53011-9/ČJ-2024-930310-V214 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.

2. Prvostupňovým správním rozhodnutím bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o vydání nového rozhodnutí ve smyslu § 122 odst. 5 písm. a) a b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPC“), ve věci zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění. Správní vyhoštění s dobou na pět let, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, bylo žalobci uloženo rozhodnutím Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, ze dne 2. 2. 2021, č. j. KRPB-159588-28/ČJ-2020-060022-SV, podle § 120 odst. 1 písm. a) ZPC pro důvodné nebezpečí, že by mohl při pobytu na území ČR ohrozit bezpečnost státu prováděním činnosti ohrožující základy demokratického státu. Rozhodnutí o správním vyhoštění bylo následně potvrzeno rozhodnutím Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 2. 11. 2021, č. j. CPR-7885-9/ČJ-2021-930310-V243, kterým došlo k částečné změně předchozího výroku rozhodnutí, kdy bylo upraveno, že se jedná o vyhoštění z území členských států EU (nikoliv z území ČR, jak bylo nesprávně uvedeno). Rozhodnutí o správním vyhoštění nabylo právní moci dne 3. 11. 2021 a vykonatelným se stalo dne 7. 2. 2022. Rozhodnutí o správním vyhoštění bylo podrobeno také soudnímu přezkumu, v jehož rámci nebylo shledáno rozhodnutí o správním vyhoštění vadným nebo nezákonným.

II. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný odůvodnil napadené rozhodnutí utajovanou informací BIS, z níž podle něj vyplývá (jak uvedl na straně 4. rozhodnutí), že důvody správního vyhoštění nepominuly a nadále je naplňován jeho účel, neboť brání žalobci v pokračování jeho aktivit ohrožujících bezpečnost státu tím, že na území členských států EU nemůže vycestovat. Takové odůvodnění je podle žalobce nepřezkoumatelné, a to i s přihlédnutím k tomu, že jde o utajovanou informaci. Není totiž zřejmé, zda BIS zjišťovala o žalobci nějaké aktuální informace, nebo zda jen sdělila správnímu orgánu, že důvody vyhoštění nepominuly. Takové rozhodnutí by bylo nezákonné, protože BIS nepřísluší hodnotit, zda důvody pro uložení vyhoštění pominuly či nikoliv. BIS může pouze poskytnout aktuální informace o žalobci a na jejich základě správní orgán posoudí, zda důvody správního vyhoštění stále trvají.
4. Žalobce žádal o zrušení rozhodnutí o správním vyhoštění také podle § 122 odst. 5 písm. b) ZPC, avšak splněním podmínek dle tohoto ustanovení se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval, protože je rozhodnutí nepřezkoumatelné.
5. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby obě správní rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. V podaném vyjádření žalovaný odkázal na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, které je v souladu se správním řádem a ZPC. S podanou žalobou vyjádřil nesouhlas.
7. Prvostupňový správní orgán v uvedené věci dne 3. 12. 2024 zastavil řízení o vydání nového rozhodnutí, když sice zjistil, že již uplynula polovina doby, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, avšak nedošlo k naplnění podmínky

dle § 122 odst. 5 písm. a) ZPC, tedy nepominuly důvody uloženého správního vyhoštění. Toto rozhodnutí bylo na základě žalobcem podaného odvolání zrušeno a věc byla tomuto správnímu orgánu vrácena k novému projednání, v jehož rámci prvostupňový správní orgán zjistil u původce utajované informace, že skutečnosti, pro které bylo žalobci uloženo správní vyhoštění, nadále trvají, a proto dne 28. 4. 2025 vydal usnesení, kterým řízení opět zastavil. Toto rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 6. 2025. Žalovaný se v rámci přezkumu seznámil se všemi zjištěnými skutečnostmi i obsahem spisu a ověřil, že informace poskytnuté na základě žádosti prvostupňového správního orgánu jsou skutečně vedeny v utajovaném režimu. Z poskytnuté informace také vyplývá, že důvody uloženého správního vyhoštění nepominuly a nadále je naplňován jeho účel.

8. K nekompletnosti správního spisu žalovaný uvedl, že již v napadeném rozhodnutí zdůvodnil, proč se utajovaná informace nenachází ve spise. Ačkoliv se žalovaný s utajovanou informací seznámil a ověřil, že důvody uloženého správního vyhoštění trvají, není možné žalobci osvětlit blíže skutečnosti uvedené v utajované informaci než v rozsahu, v jakém byly uvedeny v napadeném rozhodnutí. Na základě utajované informace je oprávněný závěr o tom, že důvody uloženého správního vyhoštění dosud nepominuly.
9. Žalovaný přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Žalovaný se také v napadeném rozhodnutí zabýval i dalšími námitkami žalobce, např. že se ve spise nenachází informace od zpravodajské služby a že spis byl předložen k nahlédnutí bez spisového obalu a soupisu obsažených dokumentů. Žalobce v odvolání ovšem nenamítal nedostatečné posouzení své žádosti ve smyslu § 122 odst. 5 písm. b) ZPC ze strany prvostupňového správního orgánu, přitom žalovaný v postupu prvostupňového správního orgánu také neshledal žádných vad, a proto nemělo smysl, aby se ve svém rozhodnutí podrobně naplněním podmínek tohoto ustanovení zabýval. Žalovaný se řádně vypořádal se všemi námitkami žalobce.
10. K dané problematice se již dříve vyjádřil Ústavní soud (ústavní stížnost cizince odmítl), když také poznamenal, že žádné subjektivní právo cizinců na pobyt neexistuje a je věcí suverénního státu, za jakých podmínek připustí cizince na území. Pokud jde o § 122 ZPC, resp. zmírnění tvrdosti správního vyhoštění, váže se na splnění stanovených podmínek (II. ÚS 59/06, IV. ÚS 462/03).
11. S ohledem na výše uvedené žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Zdejší soud přezkoumal za podmínek uvedených v § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, v rozsahu uplatněných žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení předcházející jeho vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
13. Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno prvostupňové správní rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti žalobce o vydání nového rozhodnutí ve věci zrušení platnosti předchozího rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalovaný i prvostupňový správní orgán neshledali naplnění podmínek uvedených v § 122 odst. 5 písm. a) a b) ZPC pro to, aby mohlo být žádosti žalobce vyhověno, resp.

mohlo být vydáno nové rozhodnutí, kterým by byla zrušena platnost rozhodnutí o správním vyhoštění nebo zkrácena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území.

14. Podle § 122 odst. 5 ZPC policie může na žádost cizince vydat nové rozhodnutí, kterým zruší platnost rozhodnutí o správním vyhoštění nebo zkrátí dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, uvedenou v rozhodnutí o správním vyhoštění, a to nejméně o jednu třetinu této doby, jestliže ad písm. a) pominuly důvody jeho vydání a uplynula polovina doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, ad písm. b) jde o cizince, který prokáže, že dobrovolně vycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění, a zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění bude přiměřené vzhledem k důvodům, pro které bylo vydáno.
15. Ze správního spisu nejprve soud ověřil rozhodná skutková zjištění, a také příslušná rozhodnutí týkající se správního vyhoštění žalobce. Správní vyhoštění bylo žalobci uloženo podle § 120 odst. 1 písm. a) ZPC s dobou na 5 let, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU rozhodnutím Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje ze dne 2. 2. 2021, č. j. KRPB-159588-28/ČJ-2020-060022-SV. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce neúspěšně odvolání, které bylo shledáno nedůvodným a naopak prvostupňové správní rozhodnutí bylo shledáno za souladné s právními předpisy, až na část jeho výroku o vyhoštění z území ČR, který byl změněn tak, že jde o vyhoštění z území členských států EU, přičemž ve zbylé části bylo prvostupňové správní rozhodnutí potvrzeno, a to rozhodnutím Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 2. 11. 2021, č. j. CPR-7885-9/ČJ-2021-930310-V243. Proti rozhodnutí o správním vyhoštění podal žalobce správní žalobu ke Krajskému soudu v Brně, které bylo jeho rozsudkem ze dne 7. 1. 2022, č. j. 22 A 71/2021–58, nejprve vyhověno a rozhodnutí o správním vyhoštění bylo zrušeno. Rozhodnutí krajského soudu bylo následně zrušeno rozsudkem NSS ze dne 19. 4. 2022, č. j. 3 Azs 16/2022–36 a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení s vysloveným závazným právním názorem týkajícím se mimo jiné toho, že při posouzení důvodnosti žaloby bude soud vycházet z toho, že utajovaná informace je přesvědčivá, věrohodná a představuje dostatečný skutkový základ pro rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce. Po opětovném přezkoumání věci vydal Krajský soud v Brně nový rozsudek dne 22. 6. 2022, č. j. 22 A 71/2021–110, kterým žalobu směřující proti rozhodnutí o správním vyhoštění zamítl jako nedůvodnou. Následně podanou kasační stížnost žalobce odmítl NSS usnesením ze dne 16. 11. 2023, č. j. 3 Azs 192/2022–44, pro nepřijatelnost. Samotné rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce nabylo právní moci dne 3. 11. 2021 a vykonatelným se stalo dne 7. 2. 2022.
16. Dne 31. 10. 2024 požádal žalobce o vydání nového rozhodnutí, kterým by se zrušila platnost rozhodnutí o správním vyhoštění ve smyslu § 122 odst. 5 písm. a) a písm. b) ZPC. Žádost žalobce odůvodnil tím, že dobrovolně vycestoval z území ČR, a že již uplynula polovina doby, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU. Dále uváděl, že na území ČR má odpovídající sociální a rodinné vazby a současně k důkazu navrhl vyžádat od zpravodajské služby informace o tom, zda důvody jeho vyhoštění stále trvají. Písemností ze dne 8. 11. 2024 byl žalobce vyrozuměn Policií ČR,

ŘSCP o zahájení správního řízení ve věci jím podané žádosti, přičemž současně byl poučen ve smyslu § 122 odst. 8 ZPC o tom, že je povinen uvést veškeré rozhodné skutečnosti a označit důkazy, když správní orgán nevyzývá účastníka řízení k odstranění vad žádosti. Na žádost účastníka řízení umožní správní orgán vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie dne 3. 12. 2024, č. j. CPR-53011-4/ČJ-2024-930310-V214, usnesením zastavila řízení o žádosti žalobce o vydání nového rozhodnutí. Toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce zrušeno rozhodnutím Ministerstva vnitra ČR ze dne 28. 1. 2025, č. j. MV-188012-3/OAM-2024, a věc byla vrácena prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání. Odvolací správní orgán zavázal prvostupňový správní orgán, aby ověřil u původce utajované informace, na jejímž základě bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění, zda skutečnosti v ní uvedené nadále trvají, a teprve poté vydal nové rozhodnutí ve věci. Prvostupňový správní orgán dne 19. 2. 2025 požádal BIS ČR o poskytnutí požadované informace, a to v neutajované rovině (zda přetrvávají skutečnosti uvedené ve zpravodajské zprávě, na jejichž základě bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění). Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie dne 28. 4. 2025 opět usnesením zastavila řízení o žádosti žalobce o vydání nového rozhodnutí, neboť nebyly splněny podmínky uvedené v § 122 odst. 5 písm. a) a písm. b) ZPC. Přestože byla splněna podmínka uplynutí poloviny doby stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, nadále přetrvávaly důvody, pro které bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění, tyto nepominuly, což bylo zjištěno ze zprávy původce utajované informace (§ 122 odst. 5 písm. a) ZPC). Ani podle § 122 odst. 5 písm. b) ZPC nebyly splněny podmínky pro vydání nového rozhodnutí, a to i přesto, že žalobce prokázal, že dobrovolně vycestoval z území v době stanovené, avšak zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění nebo zkrácení doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU, by nebylo přiměřené důvodům, pro které bylo vydáno. Ověřením u původce utajované informace bylo zjištěno, že důvody pro rozhodnutí o správním vyhoštění jsou stále aktuální, a že ze strany žalobce nedošlo k naplnění podmínek uvedených v § 122 odst. 5 písm. b) ZPC, protože zrušení rozhodnutí o správním vyhoštění by nebylo přiměřené vzhledem ke skutečnostem, pro které bylo vydáno. Následně podané odvolání žalobce zamítlo Ministerstvo vnitra ČR dne 25. 6. 2025 (napadené rozhodnutí) jako nedůvodné a současně potvrdilo prvostupňové správní rozhodnutí ze dne 28. 4. 2025. Žalovaný zcela potvrdil závěry prvostupňového správního orgánu o nenaplnění podmínek uvedených v § 122 odst. 5 písm. a) a písm. b) ZPC a dále odmítl výtky žalobce vůči informaci od BIS a o nekompletnosti spisu. Zpravodajská služba poskytla své stanovisko jako utajovanou informaci. Žalovaný se s ní seznámil (u prvostupňového správního orgánu pod č. j. V14/2025-CPR) a zjistil, že důvody uložení správního vyhoštění žalobci nepominuly a nadále je naplňován účel tohoto rozhodnutí, neboť brání žalobci v pokračování jeho aktivit ohrožujících bezpečnost státu tím, že nemůže na území členských států EU přicestovat. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce předmětnou žalobu ke zdejšímu soudu.

17. V nyní podané žalobě žalobce namítal nepřezkoumatelnost odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k utajované informaci. Podle žalobce totiž není zřejmé, zda BIS zjišťovala aktuální informace o žalobci nebo pouze sdělila, že důvody vyhoštění nepominuly. V tom druhém případě by šlo o rozhodnutí nezákonné, neboť BIS nepřísluší hodnotit, zda důvody uloženého vyhoštění pominuly či nikoliv. BIS může

poskytnout pouze aktuální informace o žalobci a na jejich základě správní orgán posoudí, zda důvody pro vyhoštění stále trvají. Žalobce žádal o zrušení rozhodnutí o správním vyhoštění, také podle § 122 odst. 5 písm. b) ZPC, přičemž žalovaný se tímto vůbec nezabýval a rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Soud uvedeným námitkám nepřisvědčil.

18. Pro řádné posouzení věci a uplatnění žalobních námitek bylo nezbytné, aby se soud seznámil s utajovanou informací, v níž zpravodajská služba poskytla aktuální informace o žalobci, na základě které bylo možno posoudit, zda *pominuly důvody* vydaného rozhodnutí o správním vyhoštění, nebo zda by *zrušení* platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění bylo *přiměřené důvodům*, pro které bylo vydáno. Policie ČR poskytla soudu předmětnou utajovanou informaci zpravodajské služby vedenou pod č. j. V55/2025-CPR (č. j. V14/2025-CPR; V218/2025-BIS-51), kterou soud vedl v souladu s právními předpisy také v utajovaném režimu, s klasifikací stupně utajení „vyhrazené“ pod č. j. V25/2025, a tedy odděleně od soudního či správního spisu.
19. Výše uvedený postup vyplývá z § 169m odst. 1 ZPC, podle něhož písemnosti nebo záznamy, které obsahují utajované informace, se v řízení podle tohoto zákona uchovávají odděleně mimo spis a nestávají se jeho součástí.
20. Podle § 169m odst. 2 ZPC jsou-li některé z podkladů rozhodnutí podle tohoto zákona utajovanými informacemi, uvede se v odůvodnění rozhodnutí pouze odkaz na podklady pro vydání rozhodnutí a jejich stupeň utajení. Úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení, a důvody vydání rozhodnutí se uvedou pouze v rozsahu, ve kterém nejsou utajovanými informacemi.
21. Podle § 169m odst. 3 ZPC vyjde-li v řízení na základě informace nebo stanoviska policie nebo zpravodajské služby ČR, které jsou utajovanou informací, najevo, že cizinec ohrožuje bezpečnost státu, jeho svrchovanost, územní celistvost, demokratické základy, životy nebo zdraví osob, nebo vede-li tato informace nebo toto stanovisko k důvodnému podezření, že by cizinec mohl při svém pobytu na území tyto hodnoty ohrozit, v informaci o důvodech neudělení dlouhodobého víza nebo v odůvodnění rozhodnutí podle tohoto zákona se pouze uvede, že důvodem neudělení víza nebo rozhodnutí je ohrožení bezpečnosti státu. Pokud je správní orgán v řízení podle tohoto zákona povinen posoudit přiměřenost dopadů rozhodnutí, v odůvodnění rozhodnutí podle věty první navíc uvede úvahy, kterými se při hodnocení přiměřenosti dopadů rozhodnutí zejména ve vztahu k obsahu stanoviska řídil; obsah stanoviska však v odůvodnění neuvádí.
22. Podle § 2 písm. a) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti (dále jen „zákon o ochraně utajovaných informací“), se rozumí utajovanou informací informace v jakékoliv podobě zaznamenaná na jakémkoliv nosiči označená stupněm utajení v souladu s tímto zákonem, jejíž vyzrazení nebo zneužití může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné, a která je uvedena v seznamu utajovaných informací (§ 139). V souladu s § 139 odst. 1 zákona o ochraně utajovaných informací byl vládou vydán seznam utajovaných informací nařízením č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací. Podle § 22 zákona o ochraně utajovaných informací stupeň utajení na utajované informaci vyznačí původce při jejím vzniku, nestanoví-li tento zákon jinak. Vyznačení stupně utajení na utajované informaci musí být zachováno po celou dobu trvání důvodů

utajení, kdy bez souhlasu původce nebo poskytující cizí moci nesmí být stupeň utajení změněn nebo zrušen.

23. Ze shora uvedené citace právních předpisů vyplývá, že stupeň utajení vyznačuje na informaci její původce, v daném případě zpravodajská služba, a nebylo tak v moci správních orgánů v posuzované věci stupeň utajení bez souhlasu původce změnit. Prvostupňový správní orgán sice požádal zpravodajskou službu o poskytnutí informace v neutajovaném režimu (žádost ze dne 19. 2. 2025), avšak obdržel ve věci žalobce informaci v režimu utajovaném se stupněm utajení „vyhrazené“. Poskytnutá informace zpravodajské služby se tak nestala v souladu s právními předpisy součástí spisu a byla uchována odděleně. O utajované informaci bylo možné v odůvodnění rozhodnutí dále informovat jen v tom rozsahu, který není utajovanou informací. Uvedený režim byl dodržen i v řízení před soudem.
24. Z výše uvedeného nelze dovodit, že by původce vyžádané informace, označené stupněm utajení „vyhrazené“, hodlal její utajení zrušit. Prvostupňový správní orgán tak mohl předpokládat při vyžádání informace v neutajovaném režimu, že ke změně nedojde, a že zpravodajská služba coby původce takové informace bude pokračovat v režimu utajení vzhledem k vážným okolnostem případu, kdy šlo o ohrožení bezpečnosti státu.
25. Z obecné úpravy v § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), který je modifikován speciální úpravou v § 169m ZPC, vyplývá, že pokud podklady rozhodnutí obsahují utajované skutečnosti, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají. Ani z obecné úpravy proto nelze dovodit, že by v takových případech muselo odůvodnění správního rozhodnutí obsahovat úvahy stran naplnění materiálních důvodů pro označení informace jako utajované.
26. Splněním podmínek pro označení informace jako utajované se zabývá v řízení o žalobě proti rozhodnutí správní soud. Pokud by dospěl k závěru, že absentuje materiální důvod pro utajení informací, nemůže sám zrušit stupeň utajení (s ohledem na výše citovanou právní úpravu) a ani tyto informace účastníků řízení zpřístupnit. Pokud by soud shledal, že podmínky pro utajení informace splněny nejsou, nemohla by rozhodnutí správních orgánů obstát.
27. V posuzované věci má soud za to, že skutečnosti uvedené v dokumentu zpravodajské služby jsou takového charakteru, že materiální podmínky pro označení jako utajované splňují, tj. jejich vyžrazení a zneužití by mohlo být nevýhodné pro zájmy ČR. Současně splňují obecné podmínky pro zařazení pod informace na seznamu utajovaných informací dle prováděcí vyhlášky. Utajení poskytnutých informací se stupněm utajení jako „vyhrazené“, je opodstatněné.
28. Z poskytnuté informace zpravodajskou službou jasně vyplývá, že byla prověřena aktuální činnost žalobce, z čehož nadále vyplynulo nebezpečí ohrožení bezpečnosti České republiky v případě jeho přicestování na území členských států EU. Závadnost aktivit žalobce byla popsána v utajované informaci, která byla podkladem pro rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce (viz. rozhodnutí správních orgánů a soudní rozhodnutí), nyní bylo potvrzeno zpravodajskou službou, že tyto aktivity žalobce trvají. Jak plyne z rozhodnutí o správním vyhoštění, a také z rozhodnutí o jejich soudním

přezkoumání, v případě žalobce nešlo o napojení na zločineckou skupinu, nýbrž o kontakty s osobami, které dle zpravodajských služeb vyvíjely činnost proti zájmům České republiky. I v této míře obecnosti bylo tedy možné zjistit podstatné skutkové okolnosti. Zpravodajské služby monitorují činnost osob směřujících proti zájmům ČR a zde bylo zmapováno i spojení žalobce s těmito osobami (srov. body 51. a 52. rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 6. 2022, č. j. 22 A 71/2021-110).

29. Utajovaná informace č. j. V55/2025-CPR, dříve č. j. V14/2025-CPR (u soudu vedeno pod č. j. V25/2025) představuje dostatečný skutkový základ pro rozhodnutí v této věci. Informace je věrohodná a přesvědčivá. Již shora krajský soud uvedl, že skutečnosti uvedené v dokumentu zpravodajské služby svým charakterem splňují materiální podmínky pro označení jako utajované. I s ohledem na předchozí rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce je zřejmé, proč bylo jeho jednání předmětem zájmu zpracovatele informace a v jakém jeho jednání je spatřována nebezpečnost pro stát. Poznatky získané z aktuálně pořízené utajované informace zpravodajské služby potvrzují stále stejnou sféru aktivit žalobce, kdy v pokračování jeho aktivit ohrožujících bezpečnost České republiky brání to, že nemůže přicestovat na území členských států EU.
30. Soud nemohl žalobci přisvědčit v tvrzení, že odůvodnění rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože není zřejmé, zda BIS zjišťovala aktuální informace o žalobci. Soud již výše uvedl, že zpravodajská služba aktivity zájmových osob neustále monitoruje a i nyní aktuálně prověřila činnost a aktivity žalobce. V utajované informaci tedy poskytla aktuální informace o žalobci. Soud není oprávněn přesně kontrolovat a zjišťovat, co konkrétně prověřuje a zjišťuje BIS, soud může jen vyhodnotit v souladu s právními předpisy jí poskytnuté informace.
31. BIS zjišťovala o žalobci aktuální informace tak, aby mohlo být řádně vyhodnoceno, zda důvody jeho správního vyhoštění nadále trvají či pominuly (§ 122 odst. 5 písm. a) ZPC), resp. zda by zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění bylo/nebylo přiměřené k důvodům, pro které bylo vydáno (§ 122 odst. 5 písm. b) ZPC). Soud tedy konstatuje, že na základě aktuální utajované informace poskytnuté zpravodajskou službou mohly správní orgány řádně posoudit a vyhodnotit kumulativní splnění podmínek dle § 122 odst. 5 písm. a) a písm. b) ZPC pro vydání nového rozhodnutí, kterým by byla zrušena platnost předchozího rozhodnutí o správním vyhoštění tak, jak žalobce navrhoval ve své žádosti. Jak prvostupňový, tak i druhostupňový správní orgán zcela po právu vyhodnotily, že vzhledem k aktuálním zjištěním zpravodajské služby (obsah utajované informace) nebyly splněny zákonné podmínky pro vydání nového rozhodnutí, kterým by byla zrušena platnost předchozího rozhodnutí o správním vyhoštění. Ve smyslu § 122 odst. 5 písm. a) ZPC sice byla žalobcem splněna první podmínka uplynutí poloviny doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, avšak již nebyla splněna druhá z kumulativně stanovených podmínek, a to, že pominuly důvody vydání rozhodnutí o správním vyhoštění. V tomto rozsahu lze plně odkázat na obsah utajované informace zpravodajské služby (viz shora), která potvrdila, že důvody vydání předchozího rozhodnutí o správním vyhoštění nepominuly, a že žalobce pokračuje v aktivitách ve stejné sféře, kdy v pokračování jeho aktivit ohrožujících bezpečnost České republiky brání to, že nemůže přicestovat na území členských států EU. Uplynutí poloviny doby, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území, bylo prokázáno rozhodnutím o správním vyhoštění a kontrolou období následujícího po právní moci a vykonatelnosti

tohoto rozhodnutí. Splnění této podmínky však nebylo mezi účastníky řízení sporné, proto nebylo třeba za tímto účelem provádět další dokazování. Splnit podmínku „uplynutí poloviny doby“ však samo o sobě nepostačovalo, protože pro vydání nového rozhodnutí ve smyslu § 122 odst. 5 písm. a) ZPC musí být splněny obě podmínky kumulativně. V posuzované věci však druhá z požadovaných podmínek „pominutí důvodů vydání rozhodnutí o správním vyhoštění“ splněna nebyla, když bylo zjištěno, že naopak důvody vyhoštění trvají (viz shora). Správní orgány zde měly také snahu zhodnotit nejen konkrétní okolnosti případu, ale také případné nové skutečnosti, na jejichž základě by se žalobce domníval, že důvody správního vyhoštění již pominuly (možný zásah do rodinného a soukromého života žalobce, relevantní pracovní či studijní důvody atp.). V průběhu řízení o žádosti však žalobce nedoložil žádné relevantní podklady, které by prokazovaly naplnění podmínek uvedených v § 122 odst. 5 písm. a) ZPC. Rozhodný byl tedy výsledek zjištění zpravodajské služby v utajované informaci, která potvrdila trvání skutečností v ní uvedených, a že tedy důvody vydaného rozhodnutí o správním vyhoštění nepominuly.

32. Žalobce také navrhoval vydání nového rozhodnutí, kterým by byla zrušena platnost rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 122 odst. 5 písm. b) ZPC. I těmito důvody se prvostupňový správní orgán řádně zabýval v odůvodnění svého rozhodnutí na straně 4. V tomto případě měly být kumulativně splněny podmínky dobrovolného vycestování z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění, a dále že zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění bude současně přiměřené k důvodům, pro které bylo vydáno. Splnění první z těchto dvou podmínek bylo hodnověrně prokázáno razítky v cestovním dokladu žalobce. Žalobce tedy dobrovolně vycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění. Nebyla však splněna druhá z podmínek, a sice že zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění bude přiměřené důvodům, pro které bylo vydáno. K tomu bylo ze spisového materiálu zjištěno, že u žalobce je dáno reálné nebezpečí, že by při svém pobytu na území ČR mohl ohrozit bezpečnost státu prováděním činnosti ohrožující základy demokratického státu, pročez mu bylo uloženo správní vyhoštění na dobu 5 let. Rozhodnutí o správním vyhoštění nabylo právní moci dne 3. 11. 2021 a vykonatelným se stalo dne 7. 2. 2022. Od počátku vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění uplynuly do současné doby téměř 4 roky z celkové doby 5 let, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU a přidružených států. Důvodem uložení správního vyhoštění je ochrana určitých společenských zájmů před protiprávním jednáním žalobce. Doba 5 let, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU a přidružených států byla stanovena s přihlédnutím k povaze protiprávního jednání (ohrožení bezpečnosti státu) v odpovídající hranici zákonné sazby (žalobce byl ohrožen vyhoštěním až na dobu 10 let) a soud má za to, ve shodě se správními orgány, že zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění nebo zkrácení doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, není přiměřené zjištěným důvodům (ohrožení bezpečnosti státu), pro které bylo žalobci uloženo správní vyhoštění. Právě ověřením u původce utajované informace (srov. výklad k utajované informaci shora) bylo zjištěno, že žalobce vyvíjí stále stejné aktivity a tudíž důvody pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění nadále trvají, resp. jsou stále aktuální. Za této situace nebyla naplněna jedna ze dvou kumulativních podmínek, a sice že zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění bude přiměřené k důvodům, pro které bylo vydáno (§ 122 odst. 5 písm. b) ZPC). Vzhledem k závažnosti protiprávního

jednání žalobce (šlo o reálné nebezpečí při pobytu žalobce na území ČR, že by mohl ohrozit bezpečnost státu prováděním činnosti ohrožující základy demokratického státu) a aktuálním zjištěním současných aktivit žalobce prostřednictvím zpravodajské služby (viz výklad shora) je zjevné, že by zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění nebylo přiměřené právě důvodům, pro které bylo toto rozhodnutí vydáno. Obdobné závěry učinil i prvostupňový správní orgán v této věci a vzhledem k jejich správnosti následně potvrdil tyto závěry i žalovaný v rámci řízení o odvolání žalobce. Není tedy pravdivé tvrzení žalobce, že se jeho návrhem o vydání nového rozhodnutí podle § 122 odst. 5 písm. b) ZPC žalovaný vůbec nezabýval, protože by mělo být jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Takové tvrzení se nezakládá na pravdě. Prvostupňový správní orgán řádně posoudil oba žalobcem navrhované důvody pro vydání nového rozhodnutí, kterým by byla zrušena platnost rozhodnutí o správním vyhoštění, tedy jak podle § 122 odst. 5 písm. a) ZPC, tak i podle § 122 odst. 5 písm. b) ZPC. Vzhledem k tomu, že se žalovaný s uvedenými závěry ztotožnil a neshledal zde žádné pochybení, tyto závěry prvostupňového správního orgánu potvrdil a odvolání žalobce zamítl. Stručně je pak zopakoval na straně 2 až 4 napadeného rozhodnutí. Soud k tomu poukazuje na to, že prvostupňové a druhostupňové správní rozhodnutí tvoří jeden celek a navzájem se mohou doplňovat. Každé z těchto rozhodnutí nemusí obsahovat všechna vyjádření ke všem skutečnostem. Námitka žalobce, že se žalovaný vůbec nezabýval požadavkem žalobce o zrušení rozhodnutí o správním vyhoštění dle § 122 odst. 5 písm. b) ZPC je tedy nedůvodná.

33. K námitkám žalobce soud ještě uvádí, že zpravodajská služba zjišťovala potřebné aktuální informace týkající se žalobce. Z logiky věci jde o její náplň práce. Mimo jiné zpravodajská služba potvrdila, že důvody správního vyhoštění žalobce nepominuly, resp. trvají. Poskytla tedy aktuální informace o žalobci, z nichž správní orgány logicky dovodily své závěry a nutnost setrvat na již vydaném rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce (ochrana bezpečnosti státu). Na základě poskytnuté utajované informace po zkoumání aktivit žalobce a jejich následném porovnání za účelem zjištění, zda by mohl nadále ohrožovat bezpečnost státu, bylo vyhodnoceno, že důvody uloženého správního vyhoštění nepominuly a nadále je naplňován jeho účel, neboť brání žalobci v pokračování jeho aktivit ohrožujících bezpečnost státu tím, že nemůže na území členských států EU a přidružených států přicestovat.
34. Soud se seznámil s utajovanou informací zpravodajské služby a ověřil správnost závěrů správních orgánů, tedy že aktuálně aktivity žalobce pokračují, protože i důvody uloženého správního vyhoštění trvají, nepominuly a zrušení rozhodnutí o správním vyhoštění by nebylo přiměřené důvodům, pro které bylo toto rozhodnutí vydáno. Vzhledem k výše provedenému výkladu o nakládání s utajovanými informacemi není možné žalobci osvětlit blíže skutečnosti uvedené v utajované informaci, než v takovém rozsahu, v jakém je uvedly správní orgány ve svých rozhodnutích, a také správní soud v tomto rozsudku. Soud má za to, že námitky žalobce byly vypořádány již ve správním řízení.
35. Soud dále potvrzuje závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí o tom, že utajovaná informace zpravodajské služby se nemůže nacházet ve spise (§ 169m odst. 1 ZPC, § 17 odst. 3 správního řádu, § 45 odst. 3 s.ř.s.), nestává se součástí spisu a je uchovávána odděleně mimo spis. Stupeň utajení vyznačuje na informaci její původce, v daném případě

šlo o zpravodajskou službu a nebylo tedy v moci správních orgánů stupeň utajení poskytnuté informace bez souhlasu původce změnit. To platí i v situaci, kdy prvostupňový správní orgán žádal zpravodajskou službu o poskytnutí informace v neutajovaném režimu. Vzhledem k tomu, že BIS mu poskytla utajovanou informaci ve stupni „vyhrazené“, bylo třeba podle tohoto stupně utajení jednat, utajovanou informaci chránit a uchovávat ji odděleně mimo spis. V žádném případě nejde o nekompletnost spisu, jak uváděl žalobce. V posuzované věci shledal soud utajení relevantních informací o činnosti žalobce za opodstatněné (viz zdůvodnění shora). Právě z toho důvodu nemohl soud poskytnout žalobci utajované informace (ohrožení bezpečnosti státu). Pokud tedy s ohledem na výše uvedené nebyla do spisu zařazena utajovaná informace, nešlo o žádnou vadu, přitom je výhradně v kompetenci původce informace, zda poskytovanou informaci učiní utajovanou, a správní orgány nemají možnost postup původce utajované informace jakkoliv ovlivnit. Žalobce nebyl zkrácen na žádných procesních právech, pokud namítal, že k nahlédnutí ve správním řízení mu byl předložen spis bez obalu a soupisu obsažených součástí, když tento stav spisu v době jeho nahlížení již nelze ověřit a z námitek žalobce i skutkových zjištění nevyplývá, že by žalobce jakkoliv byl na svých právech zkrácen. Při nahlédnutí do spisu žalobci nic nebránilo v tom, aby poukázal na chybějící soupis součástí spisu, pokud si chtěl ověřit, co vše je součástí správního spisu. Absence soupisu součástí spisu nemohla přivodit žalobci újmu na jeho právech, ostatně žalobce ani nenamítal, jaká procesní práva měla být tímto dílčím pochybením správního orgánu porušena, nebo jak se měla negativně projevit v jeho právní sféře. Předmětné pochybení při vedení spisu není důvodem pro zrušení rozhodnutí.

36. Ve shodě s žalovaným soud odkazuje také na argumentaci Ústavního soudu o tom, že žádné subjektivní právo cizinců na pobyt neexistuje a je věcí suverénního státu, za jakých podmínek připustí cizince na území, přitom podmínky ke zmírnění tvrdosti správního vyhoštění dle § 122 ZPC se váží na splnění stanovených podmínek (II. ÚS 59/06, IV. ÚS 462/03).

V. Závěr a náklady řízení

37. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal uplatněné námitky za důvodné a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému v souvislosti s tímto řízením, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. prosince 2025

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D. v.r.
samosoudkyně